

Ali si že obnovil naročnino?

in ga vrnili lastniku. Oblast je vtaknila pod ključ vse tri nepoštene Avstrijce.

Velika tatvina denarja v trgovini. Na Kralja Petra trgu v Mariboru ima trgovino z usnjem Viktor Kosi. Pripravil si je na mizo 24.000 Din, da jih odnese v Freundovo tovarno za usnje. Naenkrat je prišlo k njemu več kupcev in je Kosi v pogovoru s strankami pozabil, da ima na mizi toliko tisočakov. Šele proti večeru je opazil, da mu je nekdo izmaknil vseh 24 jurjev. Kosi je javil veliko tatvino policiji.

Dva vloma v št. IIju v Slov. goricah. V št. IIju je bilo v noči vlomljeno v pošni urad in je odnesel vlomilec 116 Din. Sigurno je napravil isti storilec nezazeljen obisk tudi v gostilni Sfiligoj, iz katere si je prilastil tobačne izdelke.

Nepoboljšljiv tat. Na podlagi zadnjega pomiloščenja je bil izpuščen na svobodo Pavel Kranjc, ki je začel koj po izpustitvi svoj vlomilski ter tatinski posel po Slov. goricah in najbolj v okolici Sv. Ruperta. Kranjca so orožniki zopet zaprli zaradi več vlomov, tatvin in goljufij.

Nočni vrom v trgovino. V noči je bilo vlomljeno v podružnico trgovca Ignaca Lovrenčiča iz Lukavcev pri Ljutomeru. Vlomilci so odnesli manufakturnega blaga za 4000 Din.

Svojevrvsten zločin mačeha. V G. Radgoni je opazila učiteljica, da vidno peša sedemletni Alojzij Kreft iz Orehovskega vrha, dasi je bil pred meseci krepak ter povsem zdrav. Ko je učiteljica fantka natančneje preiskala, je ugotovila, da ima v višini želodca oblečen steznik z jeklenimi peresi, kar mu povzroča bolečine. Dečko je priznal med solzami, da mu je steznik tesno opasala njegova mačeha, da bi manj jedel. Z zadevo se je pečal tudi zdravnik in videl, da je steznik otroku zveržil mišice. Na odgovor pozvana mačeha je hladnokrvno povedala, da je stiščala pastorka v

steznik zato, ker je kazal preveč teka za jed. Mačeho so naznanili oblasti.

Za 9 tisočakov okraden posestnik. V Pacinju pri Ptujju so vdrli v noči še neodkriti storilci v hišo posestnika Ivana Segule. Odnesli so obleke, perila in gotovine za 9000 Din.

Sleparija s prodajo živine in sadjevca. V Zagorje ob Savi in v okolico se je natepel odnekod neznanec, ki je obiskal nekaj krčmarjev in mesarjev. Pri gostilničarjih je proti ari prodajal sadjevec, pri mesarjih se je izdajal za prodajalca živine. Zadeva sleparskega prodajalca živine in sadjevca je prijavljena orožnikom.

Umor dveh stark. V Čurilah pri Metliki so našli s sekuro ubiti ter izropani 83 letno Baro Kočevar in njeno skoraj 70 let staro hčer Marijo Vraničar. Morilec je pretaknil pred pobegom vse po hiši in je odnesel vse, kar mu je padlo v naglici v roke.

MLADOLETNI UMORIL STARKO.

Odkritje zločina.

V Jelovcu pri Makolah so odkrili tolovajski umor, ki je pretresel vso okolico. V leseni samotni koči kake pol ure od Makole je prebivala 71 letna Amalija Neudeker. Franc Babšek, posestnik, je šel te dni mimo omenjene kočice in je stopil v njo, da bi obiskal starko. Pri vstopu v izbo se mu je nudil strahovit prizor. Ženica je ležala vsa okrvavljena pod klopjo. Babšek je po tem odkritju hitro stekel na občinski urad v Jelovec, odkoder so se podali trije odborniki z mrtvoogledom v hišico Neudekerjeve.

Videli so, da je soba v popolnem neredu ter vsi koti in omare pretaknjene. Občinska komisija sklepa iz razbitega štedilnika, da se je morala vršiti med napadalcem in napadeno srdita borba. Zločinec je starki s sekuro razklal glavo in je po umoru pokrtil njen obraz in rano z ruto. Umorjeno je zavlekel pod klop in je pobežnil skozi okno.

Neudekerjeva je živela sama zase že več let in ni imela nobenih sorodnikov.

Njena posest meri komaj en oral. Pri koči je tudi majhen vinograd, katerega je ženica sama obdelovala. Rada je zahajala v cerkev in so jo zadnjič videli dne 15. januarja. Zločin je bil izvršen pred tedni, ker je bilo truplo pri najdbi že precej razpadlo.

Neudekerjeva, ali po domače Jagrova Malika, je bila v mlajših letih kuharica. Sosedje pravijo, da ni posedala gotovine, saj je celo beračila in je izostajala od doma po več tednov.

Aretacija mladoletnega zločinca.

Sum radi roparskega umora Neudekerjeve je koj padel na komaj 16 letnega Stefana Božička, ki je čisto izprijen kmečki fant in je že v šoli izmaknil učiteljici iz miznice 325 Din. Dečko je po odkritju zločina pobežnil v gozd in se je šele proti večeru priklatil domov. Drugo jutro ga je občinski odbornik iz Mehol odvedel na občino, kjer so ga zaslišali orožniki iz Poljčan. Izprijenec je priznal, da je izvršil zločin 27. januarja zjutraj. Neudekerjevo je dobil na postelji pri česanju. Udaril jo je s sekuro parkrat in je mrtvo truplo z obvezano glavo potegnul pod klop, kjer so ga našli. Strašen zločin je zagrešil hudoba radi tega, ker je starki večkrat kaj izmaknil in ga je ta oštevala radi tega. Po umoru je ženici odnesel možnar, verižico od stenske ure in še nekaj drugih neznatnih drobnarij.

Orožniki so odgnali fanta v zapor v Sl. Bistrico, odkoder bo oddan v poboljševalnico, a je le malo upanja, da bo postalo iz njega kedaj kaj poštenega in človeški družbi koristnega.

Izpred sodišča.

Poldrugo leto robije za 9000 Din ukradenega blaga. Anton Pernat, branjevec na mariborskem Glavnem trgu, je izvršil vrom v trgovino Helene Lukež v Vetrinjski ulici. Pri Pernatu so dobili za 9000 D pokradenega blaga. Vlomilec je bil v Mariboru 19. februarja obsojen na poldrugo leto robije.

rajat — en sam raj mi je dovolj —, potem te spremlim nazaj in poskrbim, da se ti nič ne pripeti. Čez dve uri sva spet tu.«

»Ne, rajši ko da grem na Fužino rajat, skočim tu čez šmarske peči dol.«

Ze doslej se je držala na štiri, pet korakov od njega; zdaj se je še za nekaj odmaknila. Njega je to le še bolj razdražilo: Da bi se njemu kako deklet upiralo?!

»Če nočeš iz proste volje, te prisilim,« ji je zagrozil.

Tedaj je naglo švignila na rob stene, skočila na zakrivljeno koreniko mogočnega macesna, ki je štrlela nad prepodom, in se z obema rokama prijela drevesa.

»Kaj uganjaš, neumnica?« je zavpil. »Padla boš; ubila se boš.«

»Več ko za življenje mi je za čast in poštenje,« je zasopihala.

»Saj ti ne storim nič. Takoj se mi vrni! Ali čuješ: takoj, ti rečem!«

»Prej ne, dokler ne odideš. Čisto oditi moraš.«

Kar načuditi se ni mogel, da je tako odločna, neustrašena in pogumna, zraven pa ga je grabila jeza in užaljen ponos. On, grofov jagar, ki mu je šlo vedno vse po volji, naj bi se temu trmastemu dekletu vdal? Nihče mu ni bil kos, to slabotno deklet pa naj bi mu bilo? Vse je kipel v njem. Kri mu je

udarila v lica, žile so mu nabrekli, v ušesih mu je šumelo, razburjeno in besno se je zadržal:

»Prekleta deklina, ali misliš, da me je kaj manj kakor tebe? Pokazal ti bom. Te bom že spravil sem nazaj!«

Skočil je nekoliko korakov proti prepadu.

»Ostani! Skočila bom dol,« je zavpilo deklet s hripavim glasom.

Nagnila se je na desno stran, spustila eno roko in nogo, da je napol visela nad brezdom.

»Ti si nora!« je zatulil in skočil še bliže.

V tem hipu je v zraku razvižgalo in zašuštelo. Anza je obstal in se ozrl; zagledal je črno senco velike ponočne ptice, ki se je speljala med veje macesna.

Tedaj pa je pred jim kakor v smrtnem strahu zavpilo:

»Ježeš Marija!«

Naglo je obrnil pogled, še je videl, kako je vzplapolala svetla Veronikina obleka — potem pa je deklet izginilo. Nekaj topih padcev je bilo čuti, prah se je dvignil, iz globine pa je zamolklo zabobnelo.

»Veronika! Veronika!« je tulil Anza.

Spustil se je na rob, se zavihtel okoli korenike, kjer se je poprej držala Veronika, in pogledal dol... Da, tam spodaj je bila, tik pod steno, nič drugega ko bel kupček na sivem kamenju — bela obleka se je svetila v mesečnem soju.

Za njo bi skočil, da — joj! Omotica ga je obšla,

selo pozdravila: »Poglej no mamica, vsi drugi še spe in so kar pokriti, samo jaz sem že dolgo zburjena.« Dekletico so takoj odnesli nazaj v bolnišnico, kjer se še naprej zdravi ter niti ne ve, kje je tisto noč prenočevala.

Koliko je že pretrpela španska duhovščina v razvijanski vojni?

Kakor navaja vaticanški list »Osservatore Romano«, je pred državljansko vojno število španske duhovščine znašalo 60 škofov in nadškofov, 33.500 duhovnikov in 20.640 menihov. Španski kolegij v Rimu je sedaj na podlagi 200 pisem škofov in duhovnikov ter na podlagi izjav 188 duhovnikov in 8 škofov, ki so prišli v Rim, sestavil statistiko. Na tej podlagi je bilo v

Slovenska Krajina.

Mačkovec. Poročali smo v listu o razmerah v našem šolskem posloplju. »Murska krajina« je čutila dolžnost, da se obregne ob to našo notico in ob notico »Učiteljskega Tovarisa«, ki je menda posnel notico po »Slovenskem gospodarju«. Gospodje okrog »Murske krajine« že vedo, zakaj se tako razburjajo. Zaenkrat nočemo razkapati preteklih stvari. Povemo samo še enkrat, občina je kupila »grad« za šolo in ne za občinski urad. Pa tudi mi vemo, da posloplje še ni plačano, to mi morda bolj čutimo kot dopisnik »Murske krajine«. Zdaj smo dobili tretjo učno moč, a imamo samo dve učilnici. Čudimo se dopisniku »Murske krajine«, da se more zavzemati za občinski urad. Naše učilnice so male in le pojdite v te učilnice v popoldanskih urah, kak neznošen zrak je v njih. Pa je to razumljivo, če je razred cel dan natrpano poln otrok. Pisarna občinskega urada je bila namenjena za učilnico in naj služi v ta namen. Smo sploh proti temu, da bi bila šola in občinski urad v enem posloplju. Dopisnik pravi, da bi bili novi stroški, če bi si občina morala najeti drugo pisarno. A tako? Kdaj ste pa postali tako varčniki? Varčujte drugje! Naša občina je številčno in davčno najmanjša, a tajniku plačuje 800 Din mesečno, kakor menda v nobeni drugi raški občini, in predsedniku 400 Din mesečno, četudi le dvakrat tedensko urađuje in je lastnik velike žage in posestva. Tu znižujte in boste nekaj prihranili. Ponovno zahtevamo, naj gre občina iz šolskega posloplja in naj posloplje služi namenu, za katere je bilo kupljeno.

Mačkovec. Torej banovina prevzame naše šolske bremena in za to homo plačali novo 35% doklado na državne davke. Naši občini veliko ne bo pomagano. Plačujemo letno samo za šolo 16.000 Din obresti pri 200.000 Din glavnice. Ne vemo, kaj dela občinski in šolski odbor, da se za ta naš dolg nič ne pobriga. Tega dolga naša revna občina ne bo mogla plačati. Drugi kraji dobivajo velike podpore in brezobrestna posojila, a vi se samo med seboj prepirate, narod pa ječi pod težkim davčnim bremenom in z novim proračunom ne bo nič bolje. Kaj pa silite na taka odgovorna mesta, če niste nalogam kos, ali pa nočete pomagati svojemu ljudstvu. Če

se naša občina razbije, boste krivi sami, ker ljudje ne bodo več dolgo tako neumni, da bi plačevali leta in leta desetisoče več kot v drugih občinah. In če se Fečarovci odtrgajo, kdo bo pa plačeval dolg za šolo? Delajte in pomagajte, ali pa dajte prostor drugim.

Sv. Sebeščan. V Prosečki vasi je umrl Faj Mihael v 77. letu starosti. Rajni je bil vzor katoličana, bolezen je dalj časa prenašal z Jobovo potrpežljivostjo. Bil je 32-let cerkovnik. Pogreba se je udeležila cela fara. Ob odprtem grobu se je od pokojnega poslovil in se zahvalil za njegovo dolgoletno cerkveno službo domači g. župnik. Rajnemu naj sveti večna luč, preostalim pa naše iskreno sožalje!

Sv. Sebeščan. V nedeljo 7. marca bo tukajšnje Prosvetno društvo vprizorilo v tukajšnji šoli lepo igro »Roka božja«. Vsi vabljeni!

Sv. Sebeščan. Naš hrib dobi moderen vodnjak. Da ga narediti na trgu pred cerkvijo higijenski zavod iz Ljubljane s podporo banovine. Za ta vodnjak je zaprosilo tukajšnje šolsko vodstvo. Da se bi ta prepotrebni načrt le čim preje uresničil.

Gornja Lendava. Prosvetno društvo v Gornji Lendavi ima svoj redni letni občni zbor v nedeljo dne 28. t. m. popoldan po večernicah v društveni sobi. Za vse člane in članice je ude-

ležba obvezna. Vabljeni ste vsi ostali, da se ta dan vpišete v naše društvo in slišite, kaj je vse naredilo društvo v prvem letu obstoja. — U sebeščanski fari smo brali, da se postavlja za vzgled pri velikem številu naročnikov naših listov. Pa tudi mi nismo dosti zadaj. Naša fara ima več dnevnikov. Imamo več naročnikov »Jutra«. Tudi več naročnikov »Slovenca« imamo, kar udomačil se je pri nas »Slovenski dom«, saj ga je samo v Gornji Lendavi osem. Imamo stare naročnike »Slovenskega gospodarja«, pa tudi veliko novih v zadnjih letih. »Domovina« je bila prej precej razširjena, sedaj je zgubila veliko naročnikov na račun »Slov. gospodarja«. Tudi »Novine« in »N. lista« imamo precej. »Murske Krajine« imamo veliko, to pa zato, ker pravijo ljudje, da ni treba plačati naročnine. Pa bo treba še veliko dela, da bo naša fara dobila veliko in dobrega tiska v svoje družine. Vsi naročniki »Slovenskega gospodarja« pridobite letos vsaj vsak enega novega naročnika. — Po celi fari razsajajo različne bolezni. Skoraj vsak dan imamo pogreb. Umirajo starci, mladi fantje in dekleta, pa tudi majhni otroci. Letos smo imeli že 25 smrtnih slučajev, pa samo 12 rojstev. Tudi šole so včasih prazne po razredih, ker se ljudje bojijo za otroke. Pa tudi strašno slabe ceste imamo v takem vremenu.

Ljutomer. Mladina Prosvetnega društva iz fantovskega in dekljskega odtaka se pripravila na akademijo, ki jo izvajajo na Jožefovo. Kot predpriprava bodo duhovne vaje za fante. Na te vaje vabimo že sedaj naše katoliško misleče fante.

Do pri Hrastniku. Predpostni čas smo končali. Na Svečnico so izvedle miadenke lepo proslavo, ki je pritegnila polno dvorano skoro same mladine. Med igro »Goreča sveča« in odmori je pela vsa dvorana cerkvene pesmi. Občutje je bilo pristrčno domače. V nedeljo so pa mladi igralci zaključili veseli čas z »Burko o jezičnem dohtarju« in s plesno točko, ki sta jo jo izvajala veliki Dolfe in kratki France. Sme-

ha je bilo skoro preveč. Igral je tudi novi »šramel« in kar dobro. — V postni čas smo se pa zresnili. Za prihodnjo nedeljo 28. februarja smo pripravili postno proslavo. Igrali bomo »Animo« in »Teofila«. Vsebinska obeh iger je globoka in gre v razpoloženje resnega časa. Teofilu, duhovniku, ki je radi bogastva zapisal svojo dušo satanu, izprosi milost Marija. Anima, duša, pa išče svojega brata in nas uči ljubezni do bližnjega. Vmes bomo peli vsi skupaj z ministranti in mladenkami postne pesmi: »Kraljevo znamenje križ stoji«, »Usmiljeni Jezus«, »Daj mi Jezus, da žalujem«. V mesecu marcu bo dvakrat predavanje Farne univerze, ker je ta mesec radi nepredvidenih težav izpadlo. Pripravljamo se tudi na Jožefovo, praznik dela in na velikonočno proslavo.

Vojnik. Morda še vsi ne vedo, da imamo pri nas pevsko društvo »Vojnik«, ki živahno deluje pod pevodjem g. Ivan Šoperjem. Pevske vaje

vsej španiji od rdečih umorjenih 40 do 50% duhovnikov in 11 škofov. V devetih škofijah pa znaša odstotek umorjenih duhovnikov celo 80%, v Malagi pa kar 90%. Iz poročil, ki so prišla iz 23 škofij, sledi, da so bile tam požgane skoro vse cerkve. — Statistike o umorjenih redovnikih pa še ni.

Angleške znamke ostanejo

Po odstopu kralja Edwarda VIII. so se v krogu angleških zbirateljev znamk pojavile govoriče, da bodo najnovejše znamke z njegovo podobo, ki je zbudila veliko pozornost, ker ni imela v nasprotju z dosedanjo navado nobenih okrasov spravili iz prometa. To je imelo za posledico, da je vrednost te

tedaj je skočil nazaj gor na trato in se obupano zvalil po tleh...

Kaj je storil? Najlepše dekle, najpogumnejše dekle je ubil. Saj ni sama skočila dol. On jo je nagnal.

Nikoli ne bi bil verjel, da more dekle življenje žrtvovati, da si reši poštenje. Takega dekleta še nikoli ni srečal. On pa jo je ubil. Groza ga je prijela. Ko bi le popraviti mogel! Ali za Veroniko nič ni več pomoči...

Kaj bo zdaj? Ne more ostati skrito, da je na Fužini stavil, da bo spravil Veroniko tja in tu plesal z njo. Preveč jih je za pričo. Vsi ne bodo držali jezika za zobmi, ženske že gotovo ne. Čim bodo Veroniko mrtvo našli, bodo osumili njega, da jo je potisnil čez peč, ker se mu ni hotela vdati. Vsi bodo vstali čez njega, ulovili ga bodo in obesili.

Ne, tako ne bodo z njim! Či se tudi vse spravi nad njega, ne bodo ga, ne! Vse kozje stezice so mu znane, take, ki jih še človeška noga ni prestopila; skrije se jim lahko, kjer ga nihče ne najde. In če bi bila sila, saj zna pota tudi čez mejo...

Ko je tako predel bridke misli, je začul zgoraj ljudi. Kaj je spet to?

Ah, najbrž je mežnar s svojimi. Zaskrbelo jih je, kje neki je Veronika tako dolgo, pa jo prihajajo iskat.

Ko strela je poskočil in švignil na levo v temni gozd. Dirjal je kar počez skozi grmovje, na daleč se

je ognil gostilne na Fužini in jo mahal čez Veliko planino proti Hudim pečem. —

Hude peči so strme skale, razgrizene od vod. Tu pa tam gnezdiijo zeleni jeziki ledu. Kakor v vencu obdajajo precej velik planinski travnik, na katerega se hodijo gamsi najrajši past.

Pod eno izmed teh peči je imel grofov jagar svojo kočjo. Tesno ob skali je stala, tako da so zdrknili plazovi, kadar so se z vrhov udirali, čez njo.

Le nekaj ur je prebil Anza tu, ko se je vrnil s tiste svoje nesrečne ponočne poti. Čim se je zdanilo, si je nadeval v vrečo jedil, pobral odejo in kar je še bilo treba, si obesil puško počez čez prsa in splezal čez pečino, ki je štrlela nad kočjo. Na vrhu si je počil, pa zlezal čez polico pod drugo steno, s katere je visela močna vrva. Po vrvi se je pognal kakih šest klafter v viš. Tu je bila ravninica, velika kakor miza, zadaj pa votlina. Potegnul je vrvi in jo zvil; zdaj ni mogla živa duša ne sem gor, niti gamsi ne, ker je bila stena zaledenela in na spred poveznjena.

Mladi mož se je previdno splazil v votlino, ki je bila tako visoka, da je lahko stal v nji, in tako široka, da je mogel kakih dvajset korakov sem in tja po nji.

Ko se mu je pogled navadil na mrak, je spravil nahrbtnik in puško v razpoko v steni, potem pa je legel v kot na kup listja in mahu in je poskušal zaspati. Pa ni mogel. Zopet in zopet je moral mi-